

нещо друго, или трябва да са отношения; защото ние не открихме други видове универсалии освен тези два. И по същия начин другото нещо или група неща, което влекат след себе си индиректните отношения, може да бъде някакъв вид неща, който го има във вселената: те също така могат да бъдат или детайли, или истини, или универсалии. Но ако те са универсалии, тогава трябва също да бъдат или отношения, или свойства, състоящи се в притежаване на отношение с едно или друго нещо. В такъв случай, можем да кажем накратко, че дотук не установихме никакви други универсалии освен 1. отношения и 2. свойства, които се състоят в притежаване на отношение с едно или друго нещо. И аз искам да наблегна на това, защото въпросът, който ще поставя по-нататък, е: има ли някакъв друг вид универсалии освен тези?

Превод Милен Герганов

ДИМИТЪР МИХАЛЧЕВ /1880-1967/

Видният български философ е роден в Лозенград в занаятчийско семейство. След като завършил гимназия в Одрин, започнал да следва философия в Софийския университет, където се дипломирал през 1905 г. Една година по-късно бил изпратен на специализация в Германия и там публикувал първото си голямо философско произведение, все още непреведено на български език. През 1910 г. бил избран за редовен доцент по систематична философия в Историко-филологическия факултет, а двадесет години по-късно - и за декан на факултета. През 1923 г. бил назначен за пълномощен министър в Прага - служба, от която Михалчев се отказал поради несъгласие с правителството. След завръщането си в България през 1929 г. той основал първото по рода си списание „Философски преглед“, спряно от фашистката власт през 1943 г. От 1934 до 1936 г. той отново бил назначен на дипломатическа служба, този път като пълномощен министър в Съветския съюз. След установяване на народно-демократичната власт в България, Михалчев бил пенсиониран поради „пределна възраст“, а по-късно - идеологически разгромен след обсъждане на неговия ръкопис „Традиционната логика и нейното материалистическо обосноваване“. Основните произведения на Димитър Михалчев са „Философски студии“ /1909/, „Форма и отношение“ /1914/, „Философията като наука“ /1933/, „Записки по логика“ /1947/, „Традиционната логика и нейното материалистическо обосноваване“ /1953, ръкопис/, „Диалектика и софистика“ /1961, ръкопис/.

За настоящото издание съм избрал студията му „Към учението за относителността на истината“, публикувана в Годишника на Софийския университет през 1937 г.

